

به‌شی سییه‌م

کومه‌له نه حکامیک بو نافرته‌تان دروسته له کاتی بی نویژی دا نه‌جامی بدهن

باسی دووهم : ده‌ستدان له قورئان و خویندنی له‌سه‌ر مصحف

ده‌ستدان له قورئان و خویندنی له‌سه‌ر مصحف

زانایان یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ته‌وه‌ی دروسته بو نافرته‌ت ده‌ست له قورئان بدات و هه‌لی بگری له‌کاتی بی نویژی دا، له‌حاله‌تی ناچاری دا، وه‌کو مه‌ترسی ته‌وه بگری که قورئانه‌که بکه‌ویته ناو ئاوه‌وه، یان مه‌ترسی سوتانی لیبگری، یان ته‌گه‌ری ته‌وه بگری بکه‌ویته ناو شوینیکی پیسه‌وه. (۱)

به‌لام ته‌گه‌ر ناچاری نه‌بی زه‌روره‌تیکی وه‌ها نه‌بوو، ته‌وا خیلای و جیاوازی هه‌یه له نیوان شهرعناسان دا، به‌لام ته‌وه‌ی زیاتر جیگای متمانه‌بی و به‌لگه‌کانیان به هیزتر بی، ته‌وه‌یه که ده‌لین دروسته (۲).

به‌لگه‌ش بو نه‌مه:

یه‌که‌م:

«عبدالله» ی کوری «عباس» ده‌فرمو ی پیغه‌مبه‌رعلیه‌صلی‌الله‌ع‌یه‌آله‌وس‌لّم‌آله‌وس‌لّم‌« ی گه‌وره‌ی روم:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلٍ عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلَمَ تَسْلَمَ وَأَسْلَمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ فَإِن تَوَلَّيْتَ فَإِن عَلَيَّكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۶۴».

(۱) أنظر التبيان في آداب حملة القرآن للنووي ص ۱۵۴، والمجموع ۲/ ۱۲۵، والمغني ۲/ ۲۰۴

(۲) المغني ۲/ ۲۰۲، المحلى ۱/ ۱۰۷.

واته: « له » مُحَمَّد « پیغمبهری خوداوه بو » هِرْقَل « گهورهی روم: سهلامی خودا لهو کهسهی شوین حقه و رینمای ده کهوی، نهوا من بانگت ده کهم به ناوی ئیسلامهوه تاوه کو موسلمان بیت، جا نه گهر موسلمان بویت، نهوا لیّت وهرده گیری و خودا دوو جار چاکهت بو ده نوسی، به لام نه گهر پشت هه لکهیت و ئیسلام قبول نه کهیت، نهوا تاوانی هه موو قهومه کهت ده کهویته گهر دنی تو، پاشان نه تاییهتهی بو نوسی:

﴿ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنِنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نَشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا

مَنْ دُوْنَ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَوْلُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٤﴾ آل عمران: ٦٤ (٣)

نهوهی له (حدیث) ه که وهرده گیری نهوهیه:

پیغمبهر «صلی اللہ علیہ وسلم» نه نامهی نار دووه بو پاشای روم که کافرو بی باوهر بوو، هه لبهت که سیکیش کافر بی لهشی گرانه و جهنابهتی له سه ره، جا پیغمبهر «صلی اللہ علیہ وسلم» نامه کهی بو نارد بو نهوهی بیخوینیتتهوه له کاتیک دا نهو نامهیه نهو دوو تاییهتهی قورتانیشی تیدا بووه.

کهوابوو: پیغمبهر «صلی اللہ علیہ وسلم» له شگرانی و جهنابهتی کابرای نه کرده رینگر لهوهی دهست له قورتان نه دات .

دووهم:

«عائشة» خوی لی رازی بی ده فهرمووی: پیغمبهر «صلی اللہ علیہ وسلم» پیی و وتم: « ناولینی الخُمرة من المَسجدِ » واته: « بهرماله کهم بو بینه له مزگهته که ». ده فهرمووی: منیش وتم من له بی نویژی دام. نهویش فهرمووی: « اِنَّ حَيْضَتَكَ لَيْسَتْ فِي يَدِكَ » واته: « خو بی نویژیه کهت له دهسته کانتا نییه » (٤).

(٣) صحیح البخاری - باب بدء الوحي / ٠ بسم الله الرحمن الرحيم قال الشيخ حديث : ٧، صحيح مسلم - كتاب الجهاد والسير باب كتاب النبي صلى الله عليه وسلم إلى هرقل يدعو به إلى - حديث : ٣٤٠٩ . سبق ترجمه .

(٤) صحیح مسلم - كتاب الحيض باب جواز غسل الحائض رأس زوجها وترجيله وطهارة سؤرها والاتكاء في - حديث : ٤٧٦ . سنن أبي داود - كتاب الطهارة باب في الحائض تناول من المسجد - حديث : ٢٣١ . سنن ابن ماجه - كتاب الطهارة وسننها أبواب التيمم - باب الحائض تناول الشيء من المسجد حديث : ٦٢٩ . سنن الترمذي الجامع الصحيح - أبواب الطهارة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في الحائض تناول الشيء من المسجد - حديث : ١٢٧ . مستخرج أبي عوانة - مبتدأ كتاب الحيض والاستحاضة بيان إباحة شرب سؤر الحائض - حديث : ٦٩٩ . صحيح ابن حبان - كتاب الطهارة باب الحيض والاستحاضة - ذكر الإباحة للمرأة استخدام المرأة الحائض في أحواله حديث : ١٣٧٣ . سنن الدارمي - كتاب الطهارة باب الحائض تمشط زوجها - حديث : ١١٠٨ . السنن الصغرى - سؤر الهرة صفة الوضوء - باب استخدام الحائض حديث : ٢٧١ . السنن الكبرى للنسائي - ذكر ما ينقض الوضوء وما لا ينقضه استخدام الحائض - حديث : ٢٥٨ . السنن الكبرى للبيهقي - كتاب الطهارة جماع أبواب الغسل من الجنابة - باب ليست الحيضة في اليد والمؤمن لا ينجس حديث : ٨٥٦ . مسند أحمد بن حنبل - مسند الأنصار الملحق المستدرک من مسند الأنصار - حديث السيدة عائشة رضي الله عنها حديث : ٢٣٦٢٨ .

ٽهوي له «حديث» هڪه وهرده گيري ٽهويه:

پيغمبر ﷺ رووني ڪرده وه كه بي نويڙي بون له دستدان ني يه و پيهوندي به دسته وه ني يه.

ڪهوابوو: ٽه حڪامه ڪاني بي نويڙي به سهر ٽه وه دا جي به جي نابي ڪه نافرته دسته ڪانيسي به بي نويڙ دابني و نه تواني دست بو قورٿان ببات.

سبيهم:

ٽهوانهي ڪه دستدان له قورٿان به حرام دهزانن بو نافرته تي ڪه له بي نويڙي دا بي، ههندي به لگه دهيننه وه بو سهلماندي ٽهو حوڪمه، بهلام له راستي دا به لگه ڪانين يان ٽهو مهبهسته نادا به دسته وه ڪه ٽهوان ٽهو حوڪمه له سهرى داده نين، يان لاوازن و ڪاريان پي ناکري:

۱- خوداي گهوره ده فهرموي:

﴿ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ الواقعة: ٧٧ - ٧٩. ﴾

واته: « بهراستي ٽهوي وه حيت بو ڪراوه بو ٽه هاتوه قورٿان يڪي پاڪ و پيروزو به بهر ڪه ته، ٽهو قورٿانه له ڪتاييڪي پاريزراودا نوسراوته وه، وه دستي بو نابات تنها پاڪه ڪان نه بي.»

جا ده فهرمون: ﴿ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ ﴾

ٽهم دست ليدانهي ڪه باسڪراوه له ٽايه ته ڪه دا مهبهسته دستدان له قورٿان ﴿ لَا يَمَسُّهُ ﴾، واته ٽهو راناوه ڪه بو قورٿان ده گهري ته وه. وه مهبهستيش به ﴿ الْمُطَهَّرُونَ ﴾ واته پاڪ بي له بي دست نويڙي، واته ده بي دست نويڙي هه بي و له شيگران نه بي، ٽه گهر نافرته تيش بوو نابي له ڪاتي بي نويڙي دا بي .

له وه لاهي نه وه دا ده ليين:

يه ڪ: ٽهو راناوهي ڪه له ٽايه ته ڪه دا هاتوه مهبهسته ٽهم قورٿانهي بهر دستي ٽيمه ني يه، به لڪو مهبهسته ٽهو ڪيتابه يه ڪه قورٿاني تي دا نوسراوته وه له ٽاسمانه.

چونڪه: ٽايه ته ڪه پيشتر باسي ٽهو ڪيتابه ي ٽاسمان ده ڪات، نه ڪ قورٿان، ﴿ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ

مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ ﴾

﴿ كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴾ مهبهسته پيي «لوح اخفوظ» ه ڪه له ٽاسمانه.

ههروه ڪ «عبدالله» ي ڪوري «عباس» ﷺ ده فهرموي:

« لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ » الكتاب الذي في السماء. » واته: « مبهست پي ٿو ڪتابه ڪه له تاسمانه »^(۵)

وه « مجاهد » رضي الله عنه ده فهر موي:

« (في كتاب مَكُونٍ) قال: القرآن في كتابه المكنون الذي لا يمسه شيء من تراب ولا غبار. » واته: « قورئان

لهو ڪتابه ريزداره دايه ڪه هيچ توڙو خوئي لي نانيشي »^(۶)

وه « ابن جريري طبري » رضي الله عنه ده فهر موي:

« قوله: (في كتاب مَكُونٍ) يقول تعالى ذكره: هو في كتاب مصون عند الله لا يمسه شيء من أذى من غبار

ولا غيره. » واته: « ٿو ڪتابه ڪه خودا باسي ڪردوه برتتبه لهو ڪتابه باريزراوه ڪه له لاي خودايه و ڪه

هيچ شتيڪي لي نانيشي »^(۷)

جامادام مبهست به ﴿ كَنْبٍ مَّكُونٍ ﴾ « لوح الخفوظ » ه ڪه له تاسمانه. ڪهوابو ٿو راناوه ڪه ﴿ لَا

يَمَسُّهُ ﴾ هه مبهستي پي ٿو ڪتابه تاسمانه بو « لوح الخفوظ » ده گهرتتهوه،

وه شتيڪي زانراويشه له زماني عهههبي دا راناوه کان بو نزيڪترين ناو ده گهرتتهوه ڪه پيشتر باسڪرا بي،

نهك دورترين ناو. وه نزيڪترين ناويش ڪه له ٿايه ته ڪه دا باسڪرا بي و له راناوه ڪه وه نزيڪ بي « ڪتاب » نهك

« قرءان ».

ڪهوابو: راناوي ﴿ لَا يَمَسُّهُ ﴾ بو ﴿ كَنْبٍ مَّكُونٍ ﴾ ده گهرتتهوه و ٿو مبهستي، نهك بو ﴿ إِنَّهُ

لَقَرَأَنَّا كَرِيمٌ ﴾ بگهرتتهوه و ٿو مبهستي ني يه.

ڪهواته: به هيچ پيوه ريڪ ناتوانري بوتري ٿو دهست بردنه ڪه له ٿايه ته ڪه دا باسڪراوه مبهست پي ٿو

قورئانهي بهر دهستي ٿيمهيه، به لڪو مبهست پي ٿو ڪتابهيه ڪه قورئانهي تي دا نوسراوه ته وه له تاسمانه.

دوهو:

وه ده ليين مبهستيش به ﴿ الْمُطَهَّرُونَ ﴾ واته پاك بي له بي دهست نويڙي، واته ده بي دهست نويڙي

هه بي و له شيگران نه بي.

(۵) تفسير الطبري - (۲۳ / ۱۴۹).

(۶) تفسير الطبري - (۲۳ / ۱۴۹).

(۷) تفسير الطبري - (۲۳ / ۱۴۹).

له وه لاس نه وه دا ده ليين :

ٿه و تايه ته باسي ٿه وه ده ڪات ڪاتي خوي بي باوه ران ده يان و ت ٿه قورثانه ڪه بو «محمد» ديٿ شهيتانه کان به سهريدا ده خويننه وه و فيري ده ڪن.

هه وه ڪو «ابن جريري طبري» تيمامي ده فهرموي:

«حُدثت عن الحسين، قال: سمعت أبا معاذ يقول: ثنا عبيد، قال: سمعت الضحاک يقول في قوله: (لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) زعموا أن الشياطين تنزلت به على محمد، فأخبرهم الله أنها لا تقدر على ذلك، ولا تستطيعه، ما ينبغي لهم أن يتزلوا بهذا، وهو محبوب عنهم، وقرأ قول الله (وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ * إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ)».

واته: «درباره ٿه و تايه ته ده فهرموي بي باوه ران بانگه شه ي ٿه وه يان بلا و ده ڪرده وه ڪه شهيتانه کان ٿه و قورثانه بو محمد دينن و به سهري دا ده بخويننه وه، خوي گه وه ش خه بهري پيدان ڪه شهيتانه کان توانايان به سهري ٿه و ڪاره دا ناشڪي و بويان ني يه شتي وه ها بو سهر محمد دابه زينن...»^(۸)

وه ههروه ها تيمامي «ابن ڪثير» ده فهرموي:

«وقال ابن زيد: زَعَمَت كُفَّار قَرِيش أَن هَذَا الْقُرْآنُ تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ، فَأَخْبَرَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّهُ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ».

واته: «تئين زهيد ده فهرموي بي باوه ران بانگه شه ي ٿه وه يان بلا و ده ڪرده وه ڪه شهيتانه کان ٿه و قورثانه بو محمد دينن و به سهري دا ده بخويننه وه، خوي گه وه ش خه بهري پيدان ڪه پاڪه کان نه بي ڪه س ده ست بو ٿه و ڪيتابه نابات ڪه له لاي خودايه»^(۹)

جا ٿه ﴿الْمُطَهَّرُونَ﴾ ڪه له تايه ته ڪه دا باسڪراوه مه به ست پي مه لائيڪه يه، نه ڪ تينسان. چونڪه:

وه ڪو و تمان ڪيتابه ڪه مه به ست پي «لوح المحفوظ» نه ڪ قورثان، هه لبت تينسانيش ده ستی به و ڪتابه ي

لا خودا ناگات، تا بوتري مه به ست به ﴿الْمُطَهَّرُونَ﴾ تينسانه..

ههروه ڪ «عبدالله» ڪوري «عباس» رضي الله عنه ده فهرموي:

«لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ يَعْنِي: الْمَلَائِكَةُ» واته: «ده ست بو ٿه و ڪيتابه ي تاسمان نابات ته نها مه لائيڪه نه بي

ڪه پاڪترين دروست ڪراون»^(۱۰)

(۸) تفسير الطبري - (۲۳ / ۱۴۹).

(۹) تفسير ابن ڪثير - (۷ / ۵۴۴).

(۱۰) تفسير ابن ڪثير - (۷ / ۵۴۴).

ههروهها ئيمامي «ابن كثير» له تهفسيره كهى دا به هه مانا له ههريه كه له مانهوه نه قلى دهكات: « وكذا قال أنس، ومجاهد، وعكرمة، وسعيد بن جبير، والضحاك، وأبو الشعثاء جابر بن زيد، وأبو نهيك، والسدي، وعبد الرحمن بن زيد بن أسلم، وغيرهم»^(١١).

ئيمامي «قتادة» دهفرموى:

« (لا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) ذاكم عند رب العالمين، فأما عندكم فيمسه المشرك النجس، والمنافق الرجس. »
واته: « دهستى بو نابات تهنها پاكه كان نهبي، مهبهست پيى نه مهلائيكه كانه نه له لاي پهروه ردگارى هه موو بونه وهرن، بهلام نه كه سانهى كه له لاي ئيونه كه سيكى موشريكى پيس دهست بو قورئان دهبات و مونافيقيكى چهپه ليش دهستى بو دهبات»^(١٢)

وه دهفرموى: «(لا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) قال لا يمسه عند الله إلا المطهرون، فأما في الدنيا فإنه يمسه الجوسي النجس، والمنافق الرجس» واته: « نه كيتابه له لاي خودا دهستى بو نابات تهنها پاكه كان نهبي، بهلام له دونيادا ناگر په رستى پيس و موناफीقى چهپه ل دهستى بو دهبن»^(١٣)

كه وابوو: به پيى ليكدانه وهى نه صه حابه بهريزانه و شوين كه وتوانى نه وان نه پاكيتهى كه خودا باسى كردوو وه نه كه سانه ده گريته وه كه پاكن له تاوان و مه عصومن و تاوانيان لى ناوه شيته وه، كه نه وانيش مهلائيكه نه، نهك بوتري مه بهست به پاكيته واته پاكيته له بي دهست نويژو و له شگرانى.

كه وابوو:

نه و ئايه ته به هه هه شيوه يه كه نايته به لگه بو نه وهى بوتري دهست دان له قورئان به بي دهست نويژو له شگرانى حه رام بي، وه كو رونكرايه وه نه ﴿لَا يَمْسُهُ﴾ مه بهست پيى قورئانه، وه نه ﴿الْمُطَهَّرُونَ﴾ مه بهست پيى دهست نويژو پاكيته له له شگرانى.

مالپهري به ههشت

www.ba8.org

له دوعاى خير بي به شمان مه كه نه

(١١) تفسير ابن كثير - (٧ / ٥٤٤).

(١٢) تفسير الطبري - (٢٣ / ١٥٢).

(١٣) تفسير الطبري - (٢٣ / ١٥٢).